

Sagen er jo, at når vi taler om beregningsrenten, så bliver man nødt til at lave et skøn over, hvad renten vil være over de samlede 30 år. Og det er det, man har gjort på bedste vis.

Det er så rigtigt, at der nu er et eksempel på, at beregningsrenten ligger over, men ellers har vi jo set i andre år, hvordan beregningsrenten ligger under den aktuelle rente. Og det må nu engang være sådan, at man skønner over hele perioden, alt andet ville være uforsvarligt.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Nu ved vi jo fra de henvendelser, der er kommet, at pengene til renovering for længst er reserveret. Det vil sige, at pengene er brugt. Derfor vil jeg godt spørge, om ministeren så vil bekræfte, at hvis der kommer nye renoveringsindsatser, jeg vil sige et behov, rundt i nogle boligforeninger, så betyder det, at lejerne så selv må betale i kraft af en højere husleje. Kan ministeren bekræfte det?

Og vil ministeren så samtidig bekræfte, at hvis man nu ikke havde brugt de her penge til plejehjemsbyggeri, som vi stadig væk ikke mener at det kan være lejernes opgave at betale, så ville der have været flere penge til renovering og det vil sige mulighed for, at lejerne kunne få renoveret uden at få huslejeforhøjelser?

(Kort bemærkning).

**Socialministeren (Eva Kjer Hansen):**

Det sidste ville jo i hvert fald have forudsat, at partierne så blev enige om at udvide renoveringsrammen og f.eks. ikke disponerede alle pengene til huslejenedsættelser. Det kommer jo helt an på, hvordan man prioriterer, hvordan pengene skal bruges, og der synes jeg måske også, at Socialdemokraterne skulle gøre lidt op med sig selv, hvordan det så var, man ville prioritere, hvis man selv havde kunnet bestemme.

Sagen er jo, at vi har øget renoveringsrammen med 625 mio. kr. for 2006, og det er jo netop, fordi vi synes, der er et behov på området, og derfor var vi indstillet på at øge det.

Hvad måtte så i øvrigt gøre sig gældende? Ja, der ligger muligheden i form af de midler, der er i dispositionsfondene, som jo også kan komme i anvendelse. Men hvad man ellers rundt lokalt vil beslutte sig for, er jeg jo ikke herre over. Det er jo lokale afgørelser, hvilke beslutninger man vælger at træffe.

(Kort bemærkning).

**Lissa Mathiasen (S):**

Nu er det jo ikke, fordi 200 mio. kr., som det, der ligger i det her forlig, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, gør nogen stor forskel med hensyn til huslejenedsættelser set i forhold til, hvor mange det egentlig kommer til at omfatte. Derfor bliver det heller ikke huslejenedsættelser, der vil blive særlig mærkbare, medmindre det bliver meget få, der får glæde af dem, altså en meget begrænset andel, der får tilført dem.

Men det lyder, som om ministeren mener, at der fra Socialdemokraternes side ikke var et ønske om en rigtig god og stor renoveringsindsats. Jeg tror, det ville være godt, hvis ministeren satte sig ned og kiggede en gang til på vores forslag. Vi lagde faktisk op til næsten en fordobling af beløbet, og derfor er det peanuts.

Det er denne regering, som hele vejen igennem ikke har villet give lejerne retten til en større renoveringsindsats, til trods for at vi ved, at det er noget af det, der gør boligerne attraktive, til trods for at vi ved, at det er noget af det, der gør, at der rent faktisk er flere, der gerne vil blive boende.

Så jeg håber, ministeren vil medgive, at i det udspil, der lå fra Socialdemokraterne, lå der ud over de 1,5 mia. kr., vi allerede havde aftalt, næsten 1,5 mia. kr. mere pr. år i vores udspil – plus huslejenedsættelserne.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Der er gået 1 minut, til den gode side endda. Så jeg tror lige, vi prøver at holde os inden for det at stille spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

**Socialministeren (Eva Kjer Hansen):**

Altså, forvirringen handler jo bl.a. om, hvad det er for et udspil, fru Lissa Mathiasen henviser til, for der har jo været nogle forskellige undervejs. Hvis det er det sidste udspil, kan man sige, at der i hvert fald ikke var meget økonomisk sammenhæng i det.

Det, der er interessant, er, at fru Lissa Mathiasen jo kan have haft nok så store ønsker om, hvad renoveringsrammen skulle ende med at være, men fru Lissa Mathiasen og hendes parti besluttede jo, at man ikke ville have nogen indflydelse på, hvad renoveringsrammen skulle ende med at være.

Der var til gengæld fire partier, som var meget opsatte på at lave en aftale, og som var op-